

Het dak op

De meeste mensen die in de ggz werken, hebben het druk. Niet lang geleden sprak de FNV zelfs van een veel te hoge werkdruk, met veel werkverzuim tot gevolg. Gelukkig schijnt het dat de kwaliteit van de zorg hierdoor niet in het gedrang komt. Maar druk is het wel. Tel daar je privéleven bij op – inclusief *quality time* met je partner, je kinderen helpen met huiswerk, halen en brengen naar vriendjes en sport, vrienden, familie, hobby's en voor sommigen ook nog mantelzorg – en er blijft weinig tijd over voor andere dingen.

Des te blijer ben ik daarom met alle mensen die buiten deze drukte ook nog tijd weten te vinden voor het maken van *GZ-psychologie*. Ik realiseerde me weer eens hoe bijzonder dat is tijdens onze halfjaarlijkse live-vergadering plus borrel. Meestal vergaderen we telefonisch en via e-mail, maar twee keer per jaar zien we elkaar in Amsterdam, in een voor ons inmiddels vertrouwd vergaderzaaltje van een logistiek handig gelegen hotel. Dan vergaderen we eerst een paar uur met de redactie en eten of borrelen daarna met elkaar. Dit jaar werd het een borrel waarvoor, behalve de redactieleden en uitgever, ook de (vaste) medewerkers van het blad waren uitgenodigd.

De vergadering was constructief en nuttig en we kwamen tot mooie nieuwe plannen. We evalueerden de inhoud en vorm van het tijdschrift en dachten na over nieuwe artikelen en rubrieken. We bespraken onder andere hoe we sociale media beter kunnen inzetten, hoe we te allen tijde onze redactionele onafhankelijkheid willen behouden in de samenwerking met andere partijen, hoe we meer aandacht kunnen besteden aan nieuwe ggz-instellingen/praktijken, en dat we nu eindelijk met de redactie ook een WhatsApp-groep gaan starten waarin het verboden is om elkaar te bestoken met flauwe filmpjes. Maar we zouden ook heel graag willen weten wat u in ons blad zou willen lezen. Laat dit ons vooral weten via r.pilkes@bsl.nl.

Fotografie: Aleid Denier van der Gon

Het was een stralende dag, zonnig en warm, en na de vergadering konden we het dak op, waar een prachtig dakterras bleek te zijn, compleet met grote picknicktafels, bloemen en een moestuin.

Tijdens de borrel konden we terugkijken op een goed jaar, met een stijgend aantal abonnees, en dat is lang niet slecht in een tijd waarin 'het papier dood is'.

We proostten met z'n twintigen op de goede samenwerking en hadden tijd om elkaar (beter) te leren kennen. Het was heel leuk om iedereen informeel te spreken: de redactie, onze columnist, de ggz-psychologen die de nieuwsrubriek verzorgen, onze journalisten, vormgever, fotograaf, schrijvende advocaat, uitgever, uitgeefassistent, en oud-hoofredacteur Sako die ook nog even aanschoof. Ik heb het ter plekke ook gedaan, maar wil bij deze nog een keer iedereen bedanken voor de geweldige inzet voor ons tijdschrift!

Het is fantastisch dat onze medewerkers telkens weer tijd vrij maken om een bijdrage te leveren aan ons tijdschrift, maar dan moet ons blad natuurlijk wel gelezen worden. Heeft u eigenlijk wel genoeg tijd om *GZ-psychologie* te lezen? ●

Willemijn Scholten, *hoofredacteur*

